

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Tomasz Artymiuk

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

w sprawie **M.S.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 marca 2026 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania
zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt II AKa 6/20,
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego Gdańsku
z dnia 8 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV K 254/16,
na podstawie art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k. *a contrario*

postanawia:

- 1. oddalić wniosek o wznowienie postępowania;**
- 2. obciążyć skazanego M.S. kosztami postępowania wznowieniowego;**
- 3. na podstawie art. 98 § 2 k.p.k. odroczyć sporządzenie uzasadnienia do dnia 31 marca 2026 r.**

Tomasz Artymiuk

Michał Laskowski

Barbara Skoczowska

UZASADNIENIE

M.S. wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 8 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV K 254/16, został skazany za popełnienie kilku czynów, w tym za popełnienie wspólnie i w porozumieniu z K.M. zbrodni z art. 189 § 1 w zb. z 148 § 2 pkt 1 k.k. w

zw. z art. 11 § 2 k.k., za którą wymierzono im kary dożywotniego pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 31 maja 2021 r., sygn. akt II AKa 6/20, po rozpoznaniu apelacji obrońców skazanych, po zmianie opisu czynu zakwalifikował go, wobec M.S. z art. 148 § 2 pkt 1 k.k., a wobec K.M. z art. 148 § 1 k.k. i wymierzył obu oskarżonym kary dożywotniego pozbawienia wolności. Skazany M.S. nie wnosił kasacji, a kasację obrońcy skazanego K.M., Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 6 lipca 2022 r., sygn. akt III KK 443/21, oddalił jako oczywiście bezzasadną.

Z wnioskiem o wznowienie postępowania w sprawie wystąpił obecnie obrońca z wyboru skazanego powołując się na przepis art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. W uzasadnieniu obrońca wskazał, że po uprawomocnieniu się orzeczenia w sprawie pojawiły się nowe, nieznane wcześniej dowody, co podważa pewność poczynionych przez sąd ustaleń i rodzi konieczność rozważenia uniewinnienia skazanego od popełnienia przypisanego mu czynu. Obrońca wniósł o przesłuchanie w charakterze świadków 25 osób oraz do wniosku dołączył ich pisemne oświadczenia oraz kilkadziesiąt oświadczeń innych osób, a nadto zwrócił uwagę na oświadczenia około 1000 osób, które znajdują się w aktach sprawy. Dołączone do akt sprawy oświadczenia, jednolite w swej treści, zdaniem wnioskodawcy potwierdzają, iż w dniu zabójstwa Z.O. tj. 19 sierpnia 2014 r. osoby te miały kontakt z M.S., co wyklucza zdaniem obrońcy, aby w tym czasie skazany dopuścił się przypisanej mu zbrodni.

Prokurator Prokuratury Regionalnej del. do Prokuratury Krajowej w piśmie z dnia 14 sierpnia 2025 r. wniósł o oddalenie wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego M.S. o wznowienie postępowania nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do wznowienia postępowania określone w art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k.

Wzruszenie wyroku w tym trybie może nastąpić jedynie wówczas, gdy ujawnią się nowe fakty lub dowody nieznane przedtem sądowi, które mogą w sposób zasadniczy i wiarygodny podważyć prawdziwość przyjętych w nim ustaleń faktycznych, a obowiązek ich wskazania ciąży na składającym wniosek o wznowienie.

Tymczasem w złożonym wniosku o wznowienie postępowania, obrońca skazanego nie wskazał żadnych nowych faktów lub dowodów, a jedynie wyraził przekonanie, że z zeznań zawnioskowanych do przesłuchania osób będzie wynikało, że skazany znajdował się w innym miejscu i nie mógł dopuścić się zabójstwa pokrzywdzonego. Analiza wniosku obrońcy dokonana w oparciu o zgromadzone dowody wskazuje, że w toku procesu skazany przedstawił listę kilkuset osób, które podpisały oświadczenia, że w dniu 19 sierpnia 2014 r. miały z nim kontakt. M.S. w dniu 9 marca 2021 r. złożył w Sądzie Apelacyjnym wniosek o przesłuchanie 4 osób spośród tych które złożyły oświadczenia oraz lekarza A.M. (k. 12001). Z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku jednoznacznie wynika, że zarówno A.M. jak i pozostałe 4 osoby, to jest M.S., M.D., A.S. i J.S. zostali przesłuchani, a ich zeznania ocenione. W uzasadnieniu wyroku podkreślono, że oskarżony był faktycznie pacjentem św. A.M., ale jego zeznania nie mogą stanowić potwierdzenia linii obrony M.S.

Z protokołów rozprawy z dnia 7 kwietnia 2021 r. wynika natomiast, że Sąd odwoławczy oddalił wniosek M.S. o przesłuchanie w charakterze świadka A.S., albowiem zmierzał on do przedłużenia postępowania, gdyż zdaniem Sądu oskarżony miał kilka lat, aby złożyć umowę zawartą 19 sierpnia 2014 r. i wnieść o przesłuchanie osoby w niej wskazanej. Wynika z tego jednoznacznie, że sądom znane były okoliczności związane z umowami pożyczek szczególnie, iż obrońca podkreśla, że w aktach sprawy się one znajdują, tylko sądy je pominęły.

Co do A.K. zauważyć trzeba, że stawiał się on na wezwanie Sądu Apelacyjnego na rozprawę w dniu 23 lutego 2021 r., ale oskarżony M.S. cofnął wniosek o jego przesłuchanie i Sąd odstąpił od tej czynności.

Obrońca skazanego całkowicie pomija wskazane okoliczności, które dotyczą 7 spośród 25 osób zawnioskowanych do przesłuchania, co może wskazywać na brak wnikliwego zapoznania się z aktami sprawy. Obrońca nie wskazuje także na jakie okoliczności miałyby pozostałe osoby zeznawać, gdyż ogólne wskazanie, że na okoliczności braku możliwości popełnienia przez skazanego zbrodni zabójstwa jest niewystarczające, szczególnie w sytuacji, gdy tą okoliczność miałyby potwierdzić około 1000 osób wskazanych przez skazanego w postępowaniu sądowym. Podkreślić należy, że skoro skazany wiedział o tych osobach, to nie stało

nic na przeszkodzie, aby zawnioskować w trakcie postępowania sądowego również o ich przesłuchanie.

Zdaniem Sądu Najwyższego, w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do wznowienia postępowania określone w art. 540 § 1 pkt 2 a k.p.k. Wniosek obrońcy, jak słusznie wskazuje prokurator w swoim piśmie, w świetle materiału dowodnego zgromadzonego w trakcie postępowania sądowego, jest niczym innym aniżeli próbą przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej prawomocnego wyroku skazującego. Obrońca nie przedstawił natomiast żadnego nowego faktu ani dowodu, w świetle którego można by uznać, że prawomocne orzeczenie jest niesłuszne. Przypomnieć natomiast należy, że Sąd wypowiadający się w przedmiocie wznowienia postępowania nie dokonuje, powtórnie i na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i nie bada poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych. Nie kontroluje także poprawności i prawidłowości wydanych w sprawie rozstrzygnięć. Obowiązkiem Sądu badającego podstawy wznowienia jest ustalenie czy okoliczności ujawnione przez wnioskodawcę są faktami dającymi się potwierdzić dowodami spełniającymi wymogi procesowe i czy istotnie są one w stanie podważyć prawomocne rozstrzygnięcie. W żadnym jednak wypadku w gestii Sądu nie leży dociekanie, czy przywołane we wniosku hipotezy i sugestie, są rzeczywiste i polegające na prawdzie, co więcej świadczą o potwierdzeniu określonych faktów.

Wydaje się również konieczne zauważenie, że okoliczności dotyczące składu orzekającego w Sądzie Okręgowym w Gdańsku, o czym wspomina wnioskujący w uzasadnieniu, a co nie stanowi w istocie przedmiotu wniosku o wznowienie, były już analizowane przez Sąd Najwyższy w dniu 30 stycznia 2025 r., sygn. V KO 95/24.

Z tych względów i wobec braku podstaw do uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

[WB]

[r.g.]

